

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/14/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010319
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6713010319.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Petra Chovanku, na verejnom zasadnutí dňa 26. februára 2014, prejednal odvolanie obžalovaného Y. H., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 25.10.2013 sp.zn. 2T 72/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Y. H. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného Y. H. za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

Za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2,4,8 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere jedenásť mesiacov.

Výkon tohto trestu mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienenečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní osemnásť mesiacov.

Obžalovanému bola podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložená povinnosť nahradiť poškodenej strane, spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. škodu v sume 429,- Eur a so zvyškom nároku bola táto poškodená strana podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktorý sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a v konečnom dôsledku oslobodenia spod obžaloby, pretože predmetnej trestnej činnosti sa nedopustil.

V dôvodoch odvolania poukazuje na samotnú skutkovú vetu, ktorá je nepresná v tom smere, že jemu nebola poskytnutá finančná hotovosť, ale tovar kúpil na základe uzavretej úverovej zmluvy.

Poprel, že by pani R., zástupkyňa Home Credit Slovakia, a.s., predložil nejaké doklady potrebné k realizovaniu operácie poskytnutia úveru, nemohol byť predložený občiansky preukaz manželky, keďže táto sa objektívne nachádzala v O.. Pokiaľ ide o platobnú kartu predloženú pri vybavovaní úveru, túto vôbec nepoužívali. Tiež poukazuje na to, že poškodená strana pri uzatváraní zmluvy nevyhotovila fotokópie predložených dokladov a je sporné, či vôbec boli predložené nejaké doklady. Okrem toho počas spáchania predmetného skutku bol pracovne neschopný, dodržiaval liečebný režim a nedovoľoval si vychádzať z bytu. Jeho manželka nikdy netvrdila, že by občiansky preukaz so sebou na pracovnú cestu nevzala, tento práve naopak nosila spolu v obale na doklady.

Celé trestné stíhanie je založené na výpovedi pani R. a skutočnosť, že ho pri rekognícii označila ako páchatel'a, nemôže byť dostatočná na preukázanie jeho viny, keďže on si je istý, že predmetný notebook on kupovať nebol.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť napadnutého rozsudku a konanie, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dôkazné prostriedky v záujme ustálenia skutočného stavu veci, a to pri plnom rešpektovaní všetkých základných zásad trestného konania pri vykonávaní dôkazov. V dôvodovej časti rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. vysvetlil, ktoré skutočnosti mal za preukázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové a právne závery a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov v zmysle ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Vychádzajúc z dôkaznej situácie odvolací súd dospel k zhodnému názoru ako súd prvého stupňa, že vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že obžalovaný sa dopustil predmetného skutku a prečinu, a to bez akýchkoľvek pochybností.

Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa dostatočne obsahlo, zákonne a zrozumiteľne odôvodnil všetky výroky napadnutého rozsudku, odvolací súd si tieto osvojil, stotožňuje sa s nimi, a preto v ďalšom na ne iba poukazuje, aby duplicitne neopakoval to isté hodnotenie dôkazov a závery ich hodnotenia.

Reagujúc na odvolanie a obhajobu obžalovaného musí odvolací súd skonštatovať, že jeho vina nie je postavená len na výpovedi svedkyne E. R., ktorá uzatvárala s ním predmetnú zmluvu, ale aj listinnými dôkazmi v zmysle rekognície, pri ktorej spoľahlivo táto svedkyňa označila obžalovaného za páchatel'a, resp. osobu, ktorá mu predložila občiansky preukaz a kreditnú kartu znejúce na meno jeho manželky. Bola prítomná pritom aj iná žena, aj keď nevedela uviesť, či to bola práve manželka obžalovaného, ale jednoznačne na podklade týchto dokladov bol poskytnutý predmetný úver znejúci na meno predložených dokladov, a teda aj manželky.

Pokiaľ by odvolací súd uznal tvrdenie obžalovaného, že jeho manželka mala pri sebe doklady v kritickom čase a nachádzala sa mimo bydliska a nemohol preto predložiť jej občiansky preukaz, treba zdôrazniť, že iným spôsobom sa nemohla na uzatvorenie zmluvy dostať predložená platobná karta obžalovaného a jeho manželky ako predložením samotným obžalovaným, čím predloženie tohto dokladu inou osobou ako obžalovaným je v zásade vylúčené. Na druhej strane nebola vylúčená obhajoba obžalovaného, že obžalovaný mohol mať v kritickom čase k dispozícii občiansky preukaz manželky, pretože podľa vykonaného dokazovania nepotrebovala v kritickom čase pri ubytovaní predkladať občiansky preukaz, teda mohla sa bez neho zaobísť a obžalovaný či už bez jej vedomia alebo s jej vedomím mohol predložiť tento predmetný občiansky preukaz pri uzatváraní zmluvy. V konečnom dôsledku zo strany manželky obžalovaného ako svedkyne ide o osobu blízku a je málo pravdepodobné, že by vypovedala v neprospech obžalovaného.

Tieto dôkazy ako aj ostatné dôkazy hodnotené súdom prvého stupňa v napadnutom rozsudku vedú aj odvolací súd k nespornému záveru, že obžalovaný sa dopustil predmetnej trestnej činnosti, kvalifikovanej ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., keď na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu.

Vo výroku o treste odvolací súd nezistil žiadne pochybenie, s prihliadnutím na osobu obžalovaného sa javí predmetný trest v tejto výmere skôr ako príliš mierny, predovšetkým z pohľadu toho, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pre inú trestnú činnosť, i keď nakoniec tento rozsudok bol zrušený a bol ukladaný obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody, je však nesporné, že má sklony k páchaniu majetkovej trestnej činnosti, a to aj toho istého druhu, teda podvodov. Za týchto okolností prichádzalo v úvahu uloženie aj nepodmienečného trestu odňatia slobody, v neprospech obžalovaného však nebolo podané odvolanie, a preto nemohol zo zákonných dôvodov odvolací súd uvažovať o prísnejšom treste.

Rovnako za zákonný považuje odvolací súd aj výrok o náhrade škody, keď uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu v tej sume, ktorá bola nesporne preukázaná a podložená dôkazmi a v ostatnej časti poškodenú stranu odkázal s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Z uvedených dôvodov považuje odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu za zákonný a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.